

mærkninger maatte give Anledning til. De skulde derpaa sendes ud til alle Regeringerne, som skulde fremsætte deres Bemærkninger forinden Sammenkaldelsen af en endelig Konference til Oprettelse af den foreslaaede Union, se nedenfor Bilag 1. II. 9.

III. Udvalg.

Med Hensyn til Afrustningsspørgsmaalet naaede 6. Forsamling ikke til Afgørelser af endelig Karakter. Den af 5. Forsamling vedtagne Protokol var ikke blevet antaget i det Omfang, man havde ventet, men dens Grundprincip om Sammenknytning af Voldgift, Sikkerhed og Afrustning understregedes ogsaa af denne Forsamling som den nødvendige Forudsætning for Fredsarbejdet. Det af den spanske Delegation fremsatte Forslag hvilede da ogsaa paa dette Synspunkt, se nedenfor Bilag 1. III. Forsamlingen erklærede paany i den paa Grundlag af dette Forslag den 25. September 1925 vedtagne Beslutning, at Angrebskrig skal betragtes som en international Forbrydelse, og Forsamlingen saa i Afsluttelsen af Voldgiftskonventioner et egnet Middel til Forhindring af Krigen. I denne Forbindelse peger Forsamlingen ogsaa paa det formaalstjenlige i Afsluttelsen af Traktater om gensidig Sikkerhed i Overensstemmelse med Genèveprotokollens Principper og henviser til, at saadanne Overenskomster ikke nødvendig maa indskrænkes til et begrænset Omraade men kan udvides til at omfatte alle Lande. Naar Forsamlingen dernæst i Beslutningens sidste Afsnit udtaler Haab om, at Raadet vil foretage forberedende Undersøgelser med Henblik paa Sammenkaldelsen af en Konference til Indskrænkning og Begrænsning af Rustningerne, for at den paagældende Konference kan sammenkaldes, og en almindelig Begrænsning og Indskrænkning af Rustningerne kan virkeliggøres, saasnart der foreligger tilfredsstillende Betingelser udfra Synspunktet om almindelig Sikkerhed som fastsat i

3. Forsamlings Beslutning XIV, var dette Resultat af indgaaende Drøftelser i Udvalget. Paa den ene Side stod en Gruppe Lande, som ikke ansaa det for tilraadeligt, at Raadet paabegyndte de forberedende Undersøgelser angaaende Indskrænkning og Begrænsning af Rustningerne, forinden der forelaa Resultater af de forestaaende Forhandlinger om Afsluttelsen af en Sikkerhedsoverenskomst og af eventuelle senere Forhandlinger om lignende Overenskomster. Andre Landes Delegationer var derimod af den Anskuelse, at det forberedende Arbejde burde paabegyndes uden Opsættelse. Efter disse Landes Mening vilde Opsættelsen af det forberedende Arbejde, indtil de politiske Forhold var gunstige for Konferencens Indkaldelse, være uheldig, da det netop gjaldt om at Problemet, saasnart Raadet maatte skønne, at der forelaa tilfredsstillende Betingelser udfra det almindelige Sikkerhedssynspunkt, teknisk set var modent til en konkret Beslutning. Af disse Grunde holdt Delegationerne fra Belgien, Danmark, Frankrig, Ungarn, Nederlandene, Norge og Sverige paa, at man uden Ophold skulde paabegynde det forberedende Arbejde paa bredest muligt Grundlag og med Samarbejde af alle Folkeforbundets tekniske Organisationer. Disse modstridende Opfattelser sammenfattedes i den nedenfor som Bilag givne Beslutning udfra den Betragtning, at det vel maatte betragtes som værende for tidligt straks at behandle Sammenkaldelsen af en international Konference i alle Enkeltheder, men at der paa den anden Side intet var i Vejen for at paabegynde det forberedende Arbejde, forsaavidt angik alle Spørgsmaal, som ikke direkte paavirkedes af den internationale politiske Situation. En saadan Fremgangsmaade vilde da ogsaa være i Overensstemmelse med Pagtens Artikel 8.

Med Henblik paa det forestaaende Arbejde undersøgte Forsamlingen derefter det ved Raadets Beslutning af 3. Oktober 1924 nedsatte forberedende Udvalgs Sammen sætning og Metoder, idet flere Stater havde udtalt, at Udvalget ikke var sammensat paa